

Vi lurer fremdeles på hvordan det var mulig

Takk for svar fra advokat Kjølstad (Tidende nr. 10, 2005). Vi hadde nok håpet at svaret var noe mer konkret i forhold til de spørsmål vi opprinnelig stilte enn det som fremkommer i svaret. Slik vi tolker advokat Kjølstads svar, så er nemndens avgjørelser kun forslag til løsninger av aktuelle tvister der en, eller begge av partene, kan velge å se bort fra avgjørelsen for deretter å bringe tvisten inn for de ordinære domstoler.

At partene i den omtalte tvisten var representert ved advokater løser ikke problemet. Disse advokatenes oppgave er å tale sin klients sak, ikke å balansere partenes krav overfor hverandre. Det er åpenbart ikke gitt at nemnden har tilstrekkelig kompetanse til å anvende det rettslige skjønn som ofte er nødvendig for å treffe en avgjørelse i overensstemmelse med norsk rett slik denne praktiseres ved de ordinære domstolene. At nemnden i tannlegefaglige spørsmål vil kunne fremme forslag til salomoniske løsninger som det sivile rettsapparat ikke kunne gjort bedre, betviles ikke. Etablering av konkurrerende praksis i strid med inngått avtale er ikke av en slik spesifikk tannlegefaglig karakter. På bakgrunn av dette anbefaler Praksiseierforeningen sine medlemmer å avtale de alminnelige domstoler som verneting for sine avtalemessige konflikter. Å bringe en tvist inn for nemnden, når minst en av partene (den tapende) må antas å ha interesse av å få prøvet saken videre, vil derfor kun måtte oppfattes som et forsinkende mellomledd.

Takk også til kollega Sudbø for hans innspill, selv om han strengt tatt ikke er direkte part i vår kritikk av NTFs tvistenemnd. Hvordan han kan føle seg uthengt skjønner vi ikke, da våre spørsmål var rettet til tvistenemnden. At vi refererer til denne konkrete saken må han tåle uten å påstå seg uthengt. Mes-teparten av det som handler om Jon

Sudbø er hentet fra tvistenemndens avgjørelse. Så vidt vi vet er avgjørelsen offentlig og tilgjengelig for alle foreningens medlemmer.

Vi stiller oss også noe undrende til at han angir å ha tatt del i Tidendes redaksjonelle håndtering av vårt opprinnelige innlegg. Likeledes forbauser det oss også at sakens andre part T. Ingar Leidal ikke har fått kommet til orde med supplerende opplysninger av samme karakter som Sudbø.

Sudbø lurer på hvordan jeg kan hevde at «det er på rene at han har etablert ny praksis»? Tvistenemndens avgjørelse 2. avsnitt, 3. og 4. linje forteller meg dette.

Sudbøs supplerings av saksforholdet, med detaljer som ikke fremgår av nemndens avgjørelse, kan vanskelig sees å svekke inntrykket av at nemndens forslag til prinsipiell løsning av saken neppe er et eksempel til etterfølgelse.

Sudbø illustrerer videre en hyppig forekommende uklarhet som tilslører problemstillingen. Han omtaler først assistenttannleger som «blir sagt opp fra sine stillinger». I neste avsnitt blir de samme tannlegene «sagt opp fra sine leieavtaler.»

Jeg vil nødvendig virke belærende, men en tannlege som er ansatt, har i kraft av sitt ansettelsesforhold det vern som følger av arbeidsrettslige regler, inkludert vern mot usaklig oppsigelse. Arbeidstaker er også underlagt arbeidsgivers instruks. Den tannlegen som leier seg inn i en eksisterende praksis og betaler vederlag for pasientportefølje, ferdig utstyrte kontorer og øvrig infrastruktur befinner seg ikke i et slikt ansettelsesforhold. Begge parter vil ha gjensidig adgang til å avslutte avtaleforholdet uten nærmere begrunnelse. Avtaler mellom praksiseier og assistenttannlege er et avtaleforhold mellom selvstendige tannleger med den risikofordeling som følger av en avtale begge parter har inngått frivillig. Dette må ikke forveksles med arbeidsgiveransvar og regler som gjelder i et ansettelsesforhold. En avtale skal holdes slik den er inngått. Til vern for ikke likeverdige aktører i avtaleforhold (eksempelvis forbrukere, ansettelsesforhold og overfor monopolister) har lovgiver derimot

valgt å gi egne regler som gir domstolene adgang til å lempe eller sette tilside urimelige vilkår. Slike forhold kommer ikke til anvendelse i denne saken.

At Sudbø i sitt innlegg allerede nå velger å frembringe sin hyllest i anledning av Leidals 68-årsdag tas til etterretning. Det burde ikke komme som noen stor overraskelse på Sudbø at T. Ingar Leidal er medlem av Praksiseierforeningen og at det er på denne måten vi har fått kjennskap til saken.

Jeg har diskutert dine lykkeønskninger med Leidal og vist ham ditt innlegg. Jeg er helt sikker på at han selv utmerket vel klarer å holde orden på hvem han vil assosieres med, ingenting tyder på at det er deg.

Praksiseierforeningen fastholder at vi synes saken har fått en altfor lettvtint behandling i tvistenemnden, dette til tross for at der er opptil flere heltidsansatte jurister i sekretariatet. Premisser for avgjørelsen er nærmest totalt fraværende og vi mener at avgjørelsen bygger på feiltolkning av eksisterende lovverk på dette område og rettspraksis i tilsvarende saker.

I den grad denne debatten vil føre til at NTF forbedrer sine rutiner i tvistenemnden så har vi oppnådd noe. La oss for all del ikke håpe debatten ender opp i en irrelevant personstrid av den type vi nå aner konturene av.

*Edgar Hundsnes
Praksiseierforeningen*

Så enkelt og så vanskelig

For NTF er det sentralt poeng at tvister mellom medlemmer bør løses internt. Dette har bl.a. noe med standens anseelse å gjøre. NTFs tvistenemnd er et ledd i dette arbeidet. Det har imidlertid aldri vært meningen å forby medlemmene å fremme sine krav via rettssystemet.

Så enkelt og så vanskelig er det.

*For NTFs tvistenemnd
Knut S. Kjølstad*